

Ad 2) Kako je arbitraža održana u Engleskoj, mjerodavan je za sastav suda engleski zakon, koji određuje da će u slučaju neslaganja treći arbitar "nadomjestiti" oba arbitra koje su stranke imenovala, a to ne nameće tom trećem arbitru dužnost da se s arbitrima dogovara i konzultira o odluci (kako to inače iziskuje čl.1028 francuskog građanskog pravičnog postupka).

Ad 3) Za pitanje da li je odluka konačna mjerodavan je čl.16 Arbitration Acta, koji određuje da će se "ako ništa protivno nije izraženo, svaki ugovor o arbitraži smatrati da sadrži uglavu da će odluka arbitara ili nadarbitara biti konačna i obvezivati stranke".

Ad 4) Posve je normalno da je arbitar preveo svote na koje glasi odluka u engleske funte, prema tečaju na dan odluke, i tuženik ne može prigovoriti tome da on snosi štetu od devalvacije koja mu je nastala zato što nije na vrijeme platio svoj dug.

/Clunet 1961, str.168 i d./

N.K.

APELACIONI SUD, Aix

Presuda od 15.III 1960.

Cie d'Assurances Marine Marchande i drugi osiguratelji c/a Cie de Navigation Fraissinet-Fabre i Sté Torm

Špediter koji je od broдача primio teret samo u svojstvu špeditera ne može osiguratelju cedirati pravo iz ugovora o prijevozu

Osiguratelj je osigurao izvjesnu količinu kave, koja je prevožena morem. Budući da je na odredištu ustanovljena šteta, osiguratelj je štetu nadokandio, i tuži broдача za naknadu isplaćene osigurnine. Teretnica je za ovaj prijevoz bila izdana po naredbi. Vlasnik robe - u nizu indosamenata - označio je sebe kao primaoca - te je teretnicu ustupio špediteru, da se on pobrine za prijem robe. Špediter je konstatirao i protestirao broдарu štetu, i dao cesiju osiguratelju. Osiguratelj tuži broдача na temelju ove cesije.

Sud je tužbu odbio sa slijedećim bitnim obrazloženjem:

Špediter u ovom slučaju nastupa samo u svojoj funkciji špeditera, a ne u svojstvu primaoca, jer je kao primalac u teretnici bila navedena treća osoba. Špediter dakle nije nastupio prema brodaru u svoje ime, već u ime osobe koja je u teretnici bila naznačena kao primalac, pa nije imao prema brodaru nikakva samostalna prava i obveze. Nije ga on osobno mogao ni tužiti za naknadu štete. Prema tome ni njegova cesija, koju je dao osiguratelju, nema važnosti, jer je njom prenio pravo na treću osobu, koje ni sam nije imao.

/DMF 1961, str.297/

B.J.

APELACIONI SUD, Aix

Presuda od 20.XII 1960.

Cie de Navigation Fabre-Fraissinet
c/a Wharf de Cotonou

Opaska u teretnici o slaboj ambalaži ne stvara, sama po sebi, pretpostavke da brodar nije kriv za manjak tereta - Neznatni manjak tereta stvara pretpostavku da je roba bila u redu ambalažirana - Odgovornost stivadora

Brodar je provezao određenu količinu cementa. Na određitu je ustanovljen manjak od 407 vreća. Osiguratelj je primaocu manjak nadoknadio, te traži od brodara i stivadora naknadu isplaćene osigurnine. Prvostepeni sud obvezao je obojicu na naknadu štete, i to brodara u visini od 63.315 franaka, a stivadora u iznosu od 497.164 franka. Ovoga zadnjega je proglasio odgovornim za manjak od 3.505 vreća, koji je nastao za vrijeme iskrcanja, i usklađivanja robe. Obojica su uložili žalbu. Apelacioni sud je žalbe odbio, i potvrdio presudu prvostepenog suda. Stajalište apelacionog suda je slijedeće:

U teretnici je bilo navedeno da je brodar primio na prijevoz 10.000 vreća cementa. Utvrđeno je da je stivador - koji je primao teret za primaoca - protestirao manjak od 407 vreća, a primaocu je predao 3.505 vreća manje. Što se tiče manjka od 407 vreća, koji je protestiran brodaru prilikom preuzimanja, brodar navodi da je u teretnici naveo opasku: "papirnate vreće, ambalaža izgleda nedovoljna za teret koji mora biti iskrcan na obalu pomoću mašina". Iz ove opaske, kaže brodar, slijedi da se on oslobadja odgovornosti